

A Brassói Ujlap előfizetési ára:
 egész évre K 12.—
 félévre „ 6.—
 negyedévre „ 3.—
 egy hóra „ 1.—

Egyes szám ára 4 fillér.

BRASSÓI UJLAP

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik vasár- és ünne-
 napok kivételével minden nap
 :- :- délután 6 órakor. :- :-

Hirdetéseket felvesz a kiadó
 hivatal, Kapu-utca 45. szám.
 Hirdetések díjszabás szerint.

Szerkesztőség: KAPU-UTCA 45. SZ.
 TELEFON: 515.

Felölös szerkesztő: BUSZEK BÉLA.
 Főszerkesztő: Dr. WASYLKIEWICZ VIKTOR.

Kiadja: ÉGETŐ TESTVÉREK NYOMDÁJA.
 Kiadóhivatal: Kapu-u. 45. — Telefon-szám: 515.

A mai anyák és a tegnapiak.

„Édes anya“ a legzebb név, amely valaha asszonyembert illetett. Jelenti az emberiség fenntartó erejét, jelent kimondhatatlan boldogságot és kimondhatatlan szenvedést, jelenti a legnagyobb gyöngédséget, a legönfeláldozóbb szeretetet. Név, amelynek kimondásánál ragyogóvá lesz a gyermekarc, megenyhül a legkérgesebb szív, megmozdul a lélekben a jó szándék.

A gyermek legszebb ideálja az édes anya. Szeret-e szerelmes lángolóban, mint gyermek a jó édesanyját? Ragaszkodik-e barát a baráthoz odaadóbban, mint anyjához az ő gyermeke? Micsoda hatalom van az anyák kezében ezen a réven a gyermeklelkek átalakítására, micsoda varázsvessző a jövő társadalom irányítására!

Az újabb időkben azonban nem elégíti ki az asszonyok becsvágyát az anyai hatalom. Mintha ez a fogalom vesztett volna is népszerűségéből. A „dolgozó nő“, a feminista nő, az orvosnő, a bankleány ma sokkal tekintélyesebb, keresettebb állások, mint az édes anyáké. És mintha ezek az újabb munkateretek csakugyan ártottak volna az anyai hatalomnak. Vagy az

anyák maguk vesztegették el tekintélyüket, mióta kiléptek a család szentélyéből a közélet terére.

Igen nagy átalakulásoknak kellett történniök, hogy ez a hanyatlás bekövetkezhessen, mert hódoltak az anyai tekintélynek a legrégebb idők óta fogva, minden kornak népei s annál inkább, minél józanabb, minél erkölcsösebb társadalmakban éltek.

Beszélnék olyan társadalmakról, melyekben nemcsak hogy az anyák nevelték a gyermekeket, hanem az anyákról is nevezték el őket. Az anya neve volt a családnév. Viszont olyan népekről is jegyzett a történet, amelyek nem ismertek anyai tekintélyt. Ilyeneknél általában háziállat, vagy árucikk volt a nő és megfelelően nyers, fejletlen, vagy erkölcstelen volt a családi, meg a társadalmi élet.

Ma már senki sem beszélhet fejletlen társadalomról, mégis sajnos tapasztalható: 1. hogy a mai nők maguk nem értékelik eléggé az anyai hivatást; 2. hogy a társadalom nem becsüli elég nagyra az anyai tekintélyt; 3. ami a legszomorubb, a mai gyermekek nem tisztelik eléggé a mai édesanyákat. Nem függ-e össze ezen jelenség a mai nő új térfoglalásaival?

A kereső munkajogáért, az egyenlőségért folytatott harcban nem vesztett-e az asszony olyan értékeket, melyek nélkül hiányos az anyai tekintély koronája.

Valami hőfogyás észlelhető a családi életben, mert a mai édesanyák közéleti szereplésük vagy kenyérkereső hivatásuk közben kisugározzák azt a meleget, melyet a tegnapi édesanyák teljesen a háztűzhely részére tartogattak. Valami hidegség, hogy ne mondjuk, tiszteletlenség észlelhető a mai férfiaknak a nővel való bánásmódjában, ami a nő változott helyzetéből következik. Szemben találván a férfi a nőt a kenyérkeresés porondján, nem érzi többé kötelezővé a „gyengébb nemű“ társal szemben a hagyományos lovagiasságot, hanem az egyenlőség elve szerint használja az „erősebb“-nek fegyvereit — eldurvul a nővel szemben.

Viszont a nő elveszti a harcban nőies vonásait az arcán épen úgy, mint a lelkében; fogy a varázsa, ezzel pedig fogy a házasságkötések száma, melynek ma már nem épen családalapítás a céljuk. Ezért hül a családi élet, hanyatlik az édesanyák tekintélye. Pedig jöhet idő, mikor visszaszorítja a férfi a nőt elfoglalt állásairól, de az

A stréber.

Írta: Székely Gyula. (2)

— Biztosíthatom, a legnagyobb tisztelet és a legjobb szándékkal közeledtem s tettem meg az első lépést s mondhatom minden hízélgés nélkül, hogy tulajdonképpen nincsen szükségem a százezeire, mert külső bájai előtt nincs az a halandó aki hódolatát szívével együtt lábai elé ne rakná.

Gunyos mosoly váltotta a leány komoly hideg arckifejezését:

Tegyük fel, hogy én, mint az ön mennyasszonya a saját önérzetem megnyugtatóra, a személyem iránt elégtételül, saját értékemnek a megtudásául, azt az óhajátomat fejezném ki, hogy az összes vagyonomat kiosztom a szegények között, elvenne? De jegyezze meg, beleegyezése esetén meg is teszem.

Beszéd közben vasakaratot, acélidegzetet árult el egész valója.

A képviselő ur fanyar mosollyal sülthál módjára becsületesen hallgatott, mint akinek az elevenére tapintottak.

Mégis elővette szemtelenségét, midőn megjegyzé:

— Nincs az a szép gyöngy, mely drága keretbe foglalva értékesebbé ne lenne...

A leány felkacagott:

— A pénzem nélkül én sem kellek. Helyes. Kössünk tehát üzletet. Én a maga képviselői helyzetét a magam részére megfelelő keretnek találom az érvényesítésre. Hozzámegyek magához. A vagyonom évi jövedelmével szabadon rendelkezhetik, ennek ellenében a teljes egyéni szabadságomat akarom magamnak biztosítani...

— Ez igen üzletszerűen hangzik.

— Igen édes barátom, mi valósággal üzletet kötünk, ez a leghelyesebb megállapítása a kettőnk között létrejött egységnek. Áll az alku?

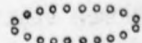
A férfi néhány másodpercnyi habozás után vállat vont.

— Ám legyen úgy, ha úgy akarja. Agyában azonban már különféle terveket kavcsolt a leány meghódítására, illetve megtörésére.

Az esküvő kellő fény és zaj között folyt le. A fiatal asszony bevonulása a társas életbe állandó ünneplés közben diadalut vala. Ragyogott. Hiusága teljes kielégítést nyerhetett. Izlése, szépsége teljesen érvényesült. A férj, a férj... az nem volt férj. Mintegy kifogástalanul udvarias s kimérten mosolygó barát állandó árnyéka volt a ragyogó napnak, mint annak kiszámíthatatlan szeszélyei sodorták. Magatartása nejjével szemben, mivel egységük szerint üzleti viszonyban vala,

öntudatos volt. Tudatában volt saját értékének, s az, hogy őt felesége pártivadásznak tartotta s nem becsülte, ez őt nem feszélyezte. Természetesnek találta azt, amikor önmaga iránt való kötelességének eleget téve, úgy iparkodott életét berendezni, hogy az anyagilag független, kényelmes és gondatlan legyen. Ezt nem róhatja fel neki senki, mert mindenki megteszi, aki teheti, s meg volt róla győződve, hogy ezt neje is be fogja látni, mihelyt nála az okosság fog a hiuság felé kerekedni. Máskülönben cseppet sem bánta volna, ha ez az idő elérkezett volna már, mert mi tagadás, a szép nő, ki neki mások előtt felesége volt, tetszett és imponált neki. Tetszett, mert szép volt, mert látta azt, milyen hatással van másokra, s felfogta az irigy pillantásokat, melyek mások részéről érték őt, mint a szép asszony férjét... imponált neki önállóságával s izgatva közönyösségével. De ezen gondolatait s a lelkében fel-fel támadó vágyakozásokat nagy önmegtágadással és művészettel iparkodott palástolni...

(Vége köv.)

anyaságot soha el nem veheti tőle. Jöhet idő, hogy a nőtől ismét elveszik orvosi műszereit, hogy el kell vetnie bírói talárját, hogy kiesik kezéből a szerkesztői toll, hogy le kell lépnie a főiskolák kadetráiról, de a gyermekét beláthatatlan jövődőkben is neki kell a világra hozni és a legbiztosabb, ha az anyaságra alapítja jövődők hatalmának kérdését.

Hiszen épen ama világrészen, hol a női egyenlőség, a feminizmus térfoglalása csaknem elérte már a zenitét; olyan veszedelmes nemzet- és társadalombontó jelenségeket észleltek már, melyek könnyen visszafordíthatják a nőkérdést. Ott ezer és ezer számba futnak az asszonyok reggelenként kenyérkereső munkájuk után. Ott a gazdag lányok a fiatal emberekkel tivornyáznak éjjel és nappal alusznak, ott a munkásleányok fényűzésre, szórakozásra költik keresményüket kétes vagy nem is kétes társaságban, ott a fiatalasszonyok kenyérkeresetük miatt más városban, távol laknak férjüktől és mind fogy az anyák száma, nincs családi élet, rideg, néptelen az otthon.

(Folyt. köv.)

A ródlí.

Kétségtelen, hogy a téli sportgyakorlatok egyik legkedveltebb és egyúttal az ifjuság által legtömegesebben üzött testgyakorlatok egyike a kis szánkán való szánkázás, azaz műnyelven mondva: a ródlízás. A testgyakorlásnak ez a fajtája igen kedves mozgás és igen nagy hatása az egészség fejlesztésére, mert csakis kint a szabad, a friss levegőn végezhető s mivel az egyént a magaslatra való folytonos felmenésre készíteti, ugyanazon hatást szolgáltatja, mint a turisztika, vagyis fejleszti a tüdőt, szívet, alsó végtagokat. Az a körülmény pedig, hogy a magaslatról való leszánkázás közben az emberi kedély nyilvánulni is bő alkalma nyílik, a szánkázásnak a kedélyre való jó hatását is előmozdítja.

Látnivaló tehát, hogy a ródlízás fiziológiai hatás tekintetében egy fokon áll a többi sportgyakorlatokkal, sőt némely tekintetében, mint pl. a gyakorlat megtanulásának gyorsaságában vagy az eszköz könnyebb beszerzésében felül is mulja azokat. Ennélfogva csak örvendetes tudomásunkra szolgálhat az, hogy gyermekeink, ifjaink s leányaink hódolni szoktak ennek a testgyakorlatnak a városunkban erre alkalmas helyeken, mert tudjuk, hogy mozgásuk, törekvésük közben ők is részesülnek a testi fejlődés áldásaiban, amelyekre a manapság igen gyakran látható fejletlen testeknek oly nagy szükségük van.

A szánkázáshoz alkalmas, lejtős terület kell. Városunkban ilyen terület van a Postaréten, a Cenk alatti Lövölde vendéglő mellett és Cenkfalján. Ezek közül a legalkalmasabb a postaréti lejtő, mely egyúttal a rendőrség által is engedélyezve van és épen azért ez szokott lenni a leglátogatottabb délutánonként, de különösen vasárnap délután. Tömegesen ereszkednek ilyenkor a szánkázók egymásután a lejtőn lefelé nagy vígan, „vigyázz és Bahnfrei“ kiáltások közben nagy

a kacagás, ha valamelyik szánka a gazdáival felborul, vagy egy-egy lemarad a szánkájáról, míg a többiek kacagva tovább haladnak. Ez a játék természete, örülni a helyzetnek, a létnek, a játék hevében kacagni és megkacagtatni másokat. Ebben aztán nincs is hiány, mert a sok szánkás, de egyúttal a még több bámuló lelkéből egyszerre kitör a nevetés egy-egy felborulás láttára, ha az sikerült, vagyis veszélytelen volt. Mert hát ilyen is szokott lenni, ami különösen a figyelmetlenség, vagy a játék rendezetlensége miatt szokott megtörténni. Magam láttam a Postaréten, hogy a nézők egész tömege elfoglalta a szánkások útját s így azoknak alig maradt annyi helyük, hogy azon áthaladva, ne rohanjanak bele a nézők közé. Igen ám, de ki biztosítja a nézőket arról, hogy a szánkások — esetleg egész véletlenül — nem rohannak középük? Ilyenkor aztán természetesen a gyorsan jövő szánkának nehéz a kitérés s a baleset, mely igen súlyos is lehet, nagyon könnyen bekövetkezik. És láttam anyát kis gyermekkel, amikor odaállt a szánkák útjába, nem számolva azal, hogy az esetleges rosszul kormányozott szánkának nem tud kitérni és vagy ő, vagy gyermeke áldozata lesz a meggondolatlanságnak.

Ez és hasonló bajok egészen jól elkerülhetők. Budapesten pl. úgy kerül el, hogy egy néhány rendőr ügyel fel a rendre, az indulásra, a közönségre s így aztán a balesetek száma igazán a minimumra redukálódik.

Kérdem, nem lehetne Brassóban is egy rendőrt oda állítani a Postarétre, aki aztán a szánkások és nézők között a rendet fenntartaná? (—yf—)

HIREK.

Higgyem, vagy ne higgyem?

amit most e percben olvasok, hogy Nagyvárad törvényhatósága a január 9-iki közgyűlésén 5 városatya-nőt (ez új fogalom s szinte contradictió) választott a szakbizottságokba.

A váradiak igazán elmondhatják, hogy e fagyasztó hidegben náluk megtört a jég, mert a magyar nők életében e jelenségnek párja nincs.

Őszintén szólva e percben annyira konsternált e hír, hogy jóformán nem tudom eldönteni, hogy e körülmény a magyar nők életében feminista győzelem, mely után áldomást kell inni, vagy a női nemnek egy igen-igen nagy jelentőségű erkölcsi veresége.

Ezt e percben nem tudom eldönteni annyira tombolnak a pro- és contra érvek bensőmben. De mégis azt hiszem, hogy ez a női nem veresége s szinte úgy érzem, hogy kiméltlen kézzel tépték le a leplet, melyen keresztül a nőt szemléltük eddig egy magasabb piadestálón s most ott látjuk magunk mellett véres verejtekkel küzdeni a hétköznapi élet sokszor piszkos hullámszában.

Nem tehetek róla, de úgy érzem, hogy ez így van, pedig nem vagyok elvből ellensége a nőmozgalomnak, sőt jogosságát sok tekintetben elismerem, de csak addig a határig, melyen belül a nő igazi nő maradhat, az érzékeny, a

tiszta, az érintetlen, ártatlan mimoza, kibez nem férhet szenny, piszok.

Igaz, hogy talán azt mondhatják Önök Hölgyeim, hogy mindez nem akadályozza a nőt, hogy nőiességének himporát megőrizze. Vallom magam is és akarom ezt hinni, de ugyanakkor eszembe jut egy régi magyar közmondás: Aki korpa közé stb. Lehet és bizonyára van gyémánt a homokban, de ugy-e elveszti színét, vakító fényét a nem neki való környezetben s hányan elrugják, eltapossák a homokba rejtőzött gyémántot s talán összetapossák akaratlanul is, mert nem vesszük észre s a drága, fényes gyémántból legpiszkosabb por lesz, melyet leverünk cipőnkéről is, mert csunya és utálatos.

Nem tehetek róla, így érzem, így látom a nőt a természetének meg nem felelő környezetben, s azt hiszem így is van!

Mondják meg ezt a nők!

S azért nem tudom, hogy a nagyváradi törvényhatóság kezdeményezése a feminizmus győzelme-e, vagy . . . a nő, az igazi nőnem keserű, erkölcsi bukása. Feleljenek! (—)

Felülfizetés. A r. k. Egyházi Énekhar templomi hangversenyén felülfizetett még faradi Veress Szilárdné urasszony 6 koronát, melyért köszönetet mond ez uton is az elnökség.

A brassói áll. polg. leányiskola és a vele kapcsolatos női kereskedelmi tanfolyam volt növendékeit kéri az intézet igazgatósága, hogy „A brassói m. kir. állami polgári leány és női kereskedelmi tanfolyam volt növendékek szövetkezeté“-nek megalakítása céljából f. hó 19-én (vasárnap) d. u. 3 órakor az áll. polg. iskolában megjelenni szíveskedjenek.

Kiö legyének az aradi vértanu csontjai. A mint ismeretes, az aradi vár sáncai között nemrég megtalálták Schweidel József tábornok csontjait. Zombor város ártir ekkor Aradhoz, a melyben azt kérte, hogy engedje át a néhai 48-as tábornok földi maradványait részére, mert a tábornok zombori születésű volt. Varjassy Árpád tanfelügyelő, az ásatások vezetője, terjedelmes átiratban válaszolt Zombor kérésére. Szerinte a kérés teljesítése lehetetlen, mert Schweidel tábornok földi maradványai sem Aradot, sem pedig Zombort, hanem a nemzetet illetik meg, amely azok fölött rendelkezik.

Betöréses lopás. Standalus Jánosné, Vár-utca 75 szám alatti lakosnő ma délelőtti feljelentést tett a rendőrségen ismeretlen tettes ellen, ki zárt lakásába behatolt s onnan a szekrényében tartott 60 korona készpénzt ellopta. A betörő az ajtón alkalmazott rekeszt kiszakította. A rendőrség a nyomozatot bevezette.

Megcsinálják a gyufaadó. Befejezett tény immár, hogy a két kormány elállott a gyufamonopolium eszméjétől és inkább a gyufaadót valósítja meg. Az osztrák pénzügyminiszter tegnap hivatalosan közölte az osztrák pártok elnökeinek tanácskozásán, hogy a pénzügyi reformok legelseje a gyufaadó megvalósítása lesz. Az adót a német mintára csinálják meg és termelési adó formájában a gyáraktól fogják beszedni, a melyek az adót áthárítják a fogyasztókra. Az osztrák pénzügyminiszter tiz-tizenöt millió koronát vár az új adótól. Minthogy az osztrák és a magyar

kormány ebben a kérdésben mindig egyet-értően jár el, biztosra vehető, hogy a magyar kormány követni fogja az osztrák példát és szintén megfogja csinálni a gyufaadó, amely nálunk minden valószínűség szerint dobozonként egy-két fillér lesz. A gyufaadó behozatala előmozdítja a tröszt megalakulását, mert az adónak termelési adó formájában való behajtása csak úgy lehet sikeres, ha a gyárak és a kincstár között egy erős szervezet az összekötő kapocs. Ezért aligha lehet remélni, hogy a kormány nehézséget fog az alakulóban levő tröszt útjába gördíteni és körülbelül biztosra vehetjük, hogy a tröszt és az adó egyszerre fog nyakunkba szakadni, körülbelül két-háromszorosával drágítva meg a gyufa jelenlegi árait.

A szeszárak csökkenése. A szeszárak jegyzésében változás állott be, a mennyiben a a nyers szesz 2 koronával olcsóbb lett. Ez a tultermelés következménye és eredménye az, hogy a nyers és finomított szesz közötti különbség ezzel 7 koronáról 6 koronára csökkent. Azt hiszik, hogy az árakban beállott változás annak a jele, hogy a Leipziger-cég kezd közeledni a karterhez és érintkezést is keres vele.

Holttest a hóemberben. Szabadkáról írják: A radonováci országuton játszó gyermektársaság vasárnap egy emberi alakhoz hasonló hőtömeget talált. Az alak, mely ülő helyzetben egy fatörzsön nyugodott, úgy nézett ki, mint egy hóból kiformált bábu. A gyermekek játszani kezdtek vele, de alig görgették meg egyszer-kétszer a hóembert, az alakot fedő hóréteg lepattogzott s alatta egy jég-hideg emberi testre akadtak. Rémülten hívták elő a szomszédokat, a kik a hóval fedett holttestben Horvát Jakabné 85 éves részeges radonováci asszonyra ismertek. Horvátné még szombaton este indult egy korcsmából részegen és utközben leült a fa törzsre, elaludt és megfagyott. Aztán a hulló hó vastagon belepte.

Az erdélyi inségakció. Megirtuk, hogy az erdélyi tornádó pnsztításainak enyhítésére nagyszabású segélyakció indult meg. Gróf Bethlen Balázs Szolnok-Doboka vármegye főispánjának közbenjárására a kormány negyvenezer koronát engedélyezett a szolnok-dobokamegyei inségmunkákra. Ezenkívül Bálványosvára 96.000 korona, Borzás 10.000 korona, Ketel 3000 korona, Bőd 2000 korona inségkölcsont kapott, a melyet már részben ki is osztottak. A nagyjelentőségű segélyakciót a földmivelésügyi minisztérium erdélyrészi kirendeltsége bonyolítja le dr. Koós Mihály miniszteri osztálytanácsos vezetésével. Ezenkívül a szolnok-dobokamegyei károsultak érdekében gróf Bethlen Balázs újabban előterjesztést tett a földmivelésügyi miniszterhez, hogy az egyes községek hosszú lejáratu és lehetőleg kamatmentes államkölcsonben részesüljenek. A lakosság türelemmel és megnyugvással tekint a segélyakció végleges lebonyolítása elé.

Az Apolló Bioszkop műsora január 16. és 17-én: Ragados historia. (Humoros.) — Szemérmes József. (Humoros.) — Életmentő leány. (Életkép.) — Kigyómarás. (Dráma.) — Az uzsora. (Dráma.) — Mozgófénykép ujság. (Aktuális.)

* **Tarcsi Pál** elváll minden féle butor-csomagolást.

Kovács P. Pál káposztája
Nincsen annak sehol párja
Mert az sem nem festett sem nem sós
Azért mégis ropogós!

Táviratok.

Budapest, jan. 15.

A lapok a nemzetközi helyzet rosszabbodásáról beszélnek.

A Pester Lloyd megállapítja, hogy a balkán államok nem jártak el a nagy hatalmak akarata szerint a béke érdekében s azt várták, hogy jegyzékükre és porta választ adjon. Lényegében a lap Bulgária mellett foglal állást.

Ugyanezen lap bécsi értesülése szerint a londoni hírekkel szemben polemizál a Monarchia és Oroszország viszonyáról.

Egyébként hidegen jelenti ki, hogy a reunionak fontosabb kérdésekben nem volt szerepe s inkább az Albán határrendezésre szorítkozott.

Más lapok azt emlegetik, hogy a balkán államokat Oroszország biztatja.

Az Ujság azt írja, hogy ha egy hatalom lángba akarja borítani Európát, úgy minden diplomatikus ellentérvés haszontalan s akkor erre veszedelemre elő kell készülni.

A Pesti Napló „Bécsi játék“ cím alatt cikket közöl s azt mondja, hogy a hármasszövetségnek nagyon háborus a hangulata.

London, jan. 15.

A balkán szövetségesek jegyzéke, melyet a portának nyújtanak át, úgy van megfogalmazva, hogy csak akkor lép életbe, ha a porta vonakodik a jegyzékben foglaltakat teljesíteni.

Bécs, jan. 15.

A politikai tudósító Pétervárról jelenti: Az erős feszültség dacára is nem szűnik meg a remény arra, hogy e krízisből békés kibontakozás jöhet. A balkán háboru folytatása valószínűleg nem következik be, ugyancsak lehetetlennek tartják, hogy a román-bolgár konfliktus veszedelmet hozzon.

A feszültség máris csendesült e két államközt.

Az orosz kormánynak sincs semmi oka, hogy katonai készülődéseit tovább folytassa.

A Kölnische Zeitung jelenti, hogy Oroszország semmi pressiót Romániára nem gyakorolt s ez meg sem történt.

Konstantinápoly, jan. 15.

A kormány lemondott arról a tervéről, hogy nemzetgyűlést hívjon egybe. Ennek dacára is elhatározta, hogy a nagyhatalmak kollektív törekvéseinek sem enged.

London, jan. 15.

A balkán szövetség delegátusai elhatározták, hogy mihelyt jegyzéküket Törökországnak átnyújtják, nyomiban elhagyják Londont. A törökök válasza

előreláthatóan kedvezőtlen lesz s ép ezért fogy a remény a béke iránt. Vannak, akik úgy nyilatkoznak, hogy éppen a háboru újbóli megkezdésétől függ egy mielőbbi békekötés sorsa, mert Drinápoly előreláthatóan elesik s ezen tény fog okot szolgáltatni a háborus felek közti közeledésre.

London, jan. 15.

A Reuter-ügynökség jelenti: a balkánszövetség delegátusai délelőtti ülésükön elhatározták, hogy a nagyhatalmaknak átnyújtandó jegyzékükkel egyidőben a török kormánynak is átnyújtanak egy jegyzéket, melyben a békekonferencia megszűnését fogják közölni.

Ígyben elhatározták, hogy a hadsereg vezetésével a fegyverszünet befejezését közlik.

Berlin, jan. 15.

Jagov követet titkos tanácsossá és külügyminiszteri államtitkárrá nevezték ki s egyben a birodalmi kan-cellár helyettesítésével is megbízták.

Páris, jan. 15.

A deputatusok kamarája Deschanell eddigi elnököt újból megválasztotta, ugyancsak a senatus elnökévé Dubortot választották. Deschanell beszédet tartott, melyben Franciaország helyzetét vázolta a balkán kérdésben, s reményének adott kifejezést, hogy a béke ügye sikerülni fog. Deschanell hívei remélik, hogy Deschanell reményei a köztársaság elnöki állására nagyon biztatók, de nem hiszik, hogy Poincare Deschanell kedvéért visszalépne.

Sofia, jan. 15.

Ferdinánd király és a miniszterek Mustafapaschaba utaztak, a hol Janow tábornokkal és a négy bulgáriai hadtestparancsnokaival találkoznak.

London, jan. 15.

Jonesku írásban tudatta Danewel, hogy Londonból elutazik, mire Danew kérte őt, hogy pár napig maradjon, míg Szófiából instrukciókat kap. Jonesku valószínűleg marad, ha csak kormánya másképpen nem rendelkezik.

A török követeket még mindig nem értesítették a nemzet akarataról.

Bukarest, jan. 15.

A király napiparancsban a következő rendelkezést adta a seregnek:

Ebben a nehéz helyzetben az ország bizalma a katonaságban van, mert tudatában van, hogy érdekeit bátorsággal s önfeláldozással védi. Meg vagyok győződve, hogy méltók lesztek a plevnai, rahovai és viddini őseitekhez.

A legszebb nyomtatványok Égető Testvérek könyvnyomdájában, Kapu-utca 45. szám alatt készülnek. Telefon 5-15.

A Brassói Népszövetségi Takaré- és Hitelszövetkezet a kis emberek takarékpénztára.

Brassó, Kolostor-u. 23. I. emelet.

Egy üzletrész ára 30 korona,
ami 20 filléres részletekben
3 év alatt törleszthető. — —

Elfogad kis takarékbetéteket
Kölesönt nyújt előnyös fel-
tételek mellett. : : : :

Nyitva minden szerdán és szombaton d. u. 4 órától 6 óráig.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Pontos kiszolgálás!
Hibátlan munka!
OLCSÓ ÁRAK!

ÉGETŐ TESTVÉREK

Kifogástalan munka!
:: Izléses kivite! ::
OLCSÓ ÁRAK!

Telefon: 5—15.

Telefon: 5—15.

**KÖNYVNYOMDAI • MŰINTÉZETE
BRASSÓ, KAPU-UTCA 45. SZÁM**

A Brassói Ujlap kiadóhivatala

Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy *könyvnyomdánkat* Kolostor-utca 29. szám alatti helyiségéből *Kapu-utca 45.* szám alá helyeztük át. — Egyuttal szíves tudomására adjuk, hogy ujjonnan felszerelt nyomdánkat új gépekkel és modern betűkkel bővítettük, minélfogva azon kellemes helyzetbe jutotunk, hogy minden a nyomdaiparhoz tartozó munkákat *a legrövidebb idő alatt, elegáns, modern és hibátlan kivitelben, a legolcsóbb árak mellett* állíthatjuk elő. Üzletkörünk kiterjed az összes nyomtatványokra, úgymint: ipari és kereskedelmi nyomtatványok: üzleti mérlegek, levélpapírok, számlák, értesítések, körlevelek, prospektusok, árjegyzékek stb., névjegy- és cégkártyák, esküvői- és bál meghívók, gyászjelentések, falragaszok, valamint bármilyenmű művek és egyéb kiadványok modern kivitelben való elkészítésére. Izléses, tiszta és hibátlan munkáról, szolid árakról, valamint előzékeny és pontos kiszolgálásáról mélyen tisztelt megrendelőinket előre is biztosítjuk. — A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérjük, tisztelettel

Égető Testvérek.